

Biuletyn Informacyjny
TECHNIKA i USC

ISSN 1425-2872

Nr 2 (27)

II kwartał 2001

cena 12,00 zł

- Wystąpienie o wszczęcie procedury ratyfikacyjnej
- Treść konwencji nr nr 2, 3, 16, 17, 20, 26

TWORZYMY ERGONOMICZNE ROZWIĄZANIA DLA URZĘDÓW

Fellowes®

NOWOŚĆ

PODKŁADKA POD KSIĘGĘ

- Specjalnie przystosowana do utrzymywania grubych książek
- Dwie regulowane blokady uniemożliwiają samoczynne przewracanie się kartek
- Szeroka podstawa utrzymująca bardzo grube książki
- Możliwość wpinania do skoroszytów z 3 i 4 pierścieniami chwytającym
- Regulowany kąt nachylenia (9 pozycji)

Cena promocyjna: 30 zł

PODKŁADKI ŻELOWE POD MYSZ I PRZED KLAWIATURĘ

Pomagają utrzymać nadgarstek w naturalnej pozycji. Zapobiegają zmęczeniu ramion. Delikatne, miłe w dotyku i łatwe do utrzymania w czystości pokrycie z lycry.

ZESTAW PROMOCYJNY

Zawiera:

- filtr
- podkładkę żelową przed klawiaturę
- podkładkę żelową pod mysz
- piankę antystatyczną

CENA: 259 zł

NISZCZARKA DOKUMENTÓW S50

Przeznaczona do pracy w urzędach z koszem na ścinki. Niszczy jednorazowo do 5 kartek

- 5 LAT GWARANCJI NA NOŻE TNĄCE
- ROK GWARANCJI NA URZĄDZENIE

- wymiary: 378 x 413 x 254 mm

Cena w promocji: 349 zł

RAMIĘ POD MONITOR Z PRZEGUBEM

Utrzymuje stolik z monitorem 10 cm nad powierzchnią biurka, możliwość niezależnego obracania stolika i ramienia. Dopuszczalne obciążenie równe 25 kg.

CENA: 177 zł

NOWOCZESNE ARCHIWUM

PUDEŁKA NA AKTA

00800/08000 - wąski grzbiet, szerokość 80 mm
wytrzymałość do 3,2 kg

00805/08050 - szeroki grzbiet, szerokość 105 mm
wytrzymałość do 4,9 kg
podwójne etykiety: na grzbiecie i pokrywie blokada zamkniętej pokrywy

PUDŁO NA ARCHIWA

Wytrzymałe pudło z tekstury falistej pozwala bezpiecznie i wygodnie przechowywać pudełka na akta, segregatory itp. Możliwe jest ustawienie 3 pudeł w pionie.

Zamówienia prosimy kierować pod adresem:

PTH „Technika” sp. z o. o.

44-102 Gliwice, ul. Toszecka 2, tel. (0-32) 231-97-03, fax (0-32) 232-71-31

e-mail: pth@technika.gliwice.pl

Biuletyn Informacyjny
TECHNIKA i USC

OGÓLNOPOLSKI
BIULETYN INFORMACYJNY
DLA URZĘDÓW STANU
CYWILNEGO

NR 2 (27)
II kwartał 2001 r.

ADRES REDAKCJI:

ul. Toszecka 2
44-102 Gliwice
tel. (0-32) 231-97-03 (pbx), fax 232-71-31
e-mail: pth@technika.gliwice.pl

REDAKTOR NACZELNY:

Władysław PENAR

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

- Wiesława Ogulewicz
e-mail: biuletyn@technika.gliwice.pl
- ZG SUSC

SKŁAD KOMPUTEROWY:

Andrzej Dębicki

DRUK:

„FLOREK” sc.
ul. Floriańska 51a
44-100 Gliwice
Nakład 2200 egz.
Niniejszy numer zamknięto
25 kwietnia 2001 r.

WYDAWCA I KOLPORTER:

Przedsiębiorstwo Techniczno-
Handlowe „TECHNIKA” sp. z o.o.
ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. (0-32) 231-97-03 (pbx) fax 232-71-31

Cena 1 egzemplarza kwartalnika „TECHNIKA i USC” wynosi w 2001 r. 12,00 zł. PTH TECHNIKA prowadzi sprzedaż biuletynu na zasadzie prenumeraty rocznej. Cena rocznej prenumeraty wynosi w 2001 r. 48,00 zł.

Prenumerata przyjmowana jest na podstawie wpłaty dokonanej na konto PTH „TECHNIKA” sp. z o.o., ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice, w PKO I Oddział Gliwice, nr konta: 10202401-234102-270-1, z zaznaczeniem liczby egzemplarzy. Należy również podać dokładny adres odbiorcy biuletynu.

Na pierwszej stronie okładki:
Siedziba UM w Malborku

W numerze:**ZG SUSC****WYSTĄPIENIE O WSZCZĘCIE PROCEDURY RATYFIKACYJNEJ ... 4**

- Pismo sekcji polskiej 4
- Uzasadnienie 4
- Konwencja nr 2 7
- Konwencja nr 3 8
- Konwencja nr 16 9
- Konwencja nr 17 11
- Konwencja nr 20 13
- Konwencja nr 26 14

PTH „TECHNIKA”**ERRATA nr 2 do II wydania****„Informatora adresowego urzędów stanu cywilnego” 17****Jan Malinowski****RYMANÓW 18****Krystyna Gładych****PYTANIA I ODPOWIEDZI 19****GALERIA USC - MALBORK 23**

Bieżący numer biuletynu zdominowały teksty konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Ratyfikacja konwencji międzynarodowych prowadzi do harmonizacji przepisów w dziedzinie stanu cywilnego w krajach członkowskich Komisji, co istotnie ułatwi wymianę dokumentów, ochronę interesów obywateli polskich i polskich urzędów w obrocie międzynarodowym a w rezultacie stanowi postęp w dziedzinie integracji europejskiej.

Reperkusje jakie wywołał artykuł o opłatach skarbowych (biuletyn nr 1 z br., str. 15) autorstwa pani Krystyny Gładych - w odniesieniu do wydawcy jak również autorki - każą przypomnieć zasadę, że uwagi, zarzuty i pytania dotyczące publikowanych tekstów należy kierować do autora artykułu poprzez redakcję (na życzenie zapewniamy anonimowość) a nie do osób trzecich, np. pracodawcy. Polemiczny artykuł pana Henryka Chwycia z Lublina dotyczący tego samego tematu opublikujemy w następnym numerze (aktualnym numer został zamknięty do druku przed nadejściem materiałów).

Na uwagę zasługuje zamieszczony jako wkładka skorowidz prawa o aktach stanu cywilnego opracowany przez kierownika USC w Rymanowie. Następne, dotyczące kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz opłat skarbowych zamieścimy w następnym numerze. Gratulujemy pomysłu i czekamy na inne.

Redaktor Naczelny

Penar
Władysław Penar

WYSTĄPIENIE O WSZCZĘCIE PROCEDURY RATYFIKACYJNEJ

UZASADNIENIE

Przedkładając do ratyfikacji konwencje Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego (Commission Internationale de l'Etat Civil) nie sposób pominąć historii powstania oraz celów i osiągnięć tej Komisji.

MIĘDZYNARODOWA KOMISJA STANU CYWILNEGO

Sekcja Polska

Przewodnicząca

prof. dr hab. Małgorzata PYZIAK-SZAFNICKA

Lódź, dnia 07 listopada 2000 r.

Pan

Kazimierz Ferenc

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Spraw

Wewnętrznych i Administracji

Szanowny Panie Ministrze,

Mam przyjemność przedstawić pakiet sześciu konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, z uprzejmą prośbą o wszczęcie procedury ratyfikacyjnej.

Sekcja Polska Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego po dokonaniu gruntownej analizy przydatności dla potrzeb Polski konwencji uchwalonych przez MKSC, postanowiła przedłożyć do ratyfikacji:

1. konwencję nr 2 dotyczącą bezpłatnego wydawania oraz zwolnienia od legalizacji odpisów aktów stanu cywilnego, podpisaną w Luksemburgu 26 września 1957 roku,
2. konwencję nr 3 dotyczącą międzynarodowej wymiany informacji z zakresu stanu cywilnego, podpisaną w Stambule 4 września 1958 roku,
3. konwencję nr 16 dotyczącą wydawania wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego, podpisaną w Wiedniu dnia 8 września 1976 roku,
4. konwencję nr 17 w sprawie zwolnienia od legalizacji niektórych aktów i dokumentów, podpisaną w Atenach 15 września 1977 roku,
5. konwencję nr 20 dotyczącą wydawania zaświadczeń o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa, podpisaną w Monachium 5 września 1980 roku,
6. konwencję nr 26 dotyczącą międzynarodowej wymiany informacji w dziedzinie stanu cywilnego, podpisaną w Neuchâtel 12 września 1997 roku.

Wyrażam głębokie przekonanie, że ratyfikacja zaproponowanych przez Sekcję Polską konwencji przyczyni się do usprawnienia pracy urzędów stanu cywilnego oraz w znacznym stopniu do poprawy poziomu obsługi interesantów.

Z wyrazami szacunku

Małgorzata Pyziak-Szafnicka

Załączniki:

- teksty konwencji w języku polskim – wraz z uzasadnieniem

Międzynarodowa Komisja Stanu Cywilnego powstała w 1950 roku z inicjatywy rządu francuskiego. Protokół oficjalnego uznania Komisji przez rządy państw członkowskich (Belgia, Francja, Holandia, Luksemburg, Szwajcaria) podpisano w Bernie 25 września 1950 r.

W następnych latach powiększono liczbę członków o: Turcję (1953 r.), RFN (1956 r.), Włochy (1958 r.), Grecję (1959 r.), Austrię (1961 r.) Hiszpanię (1974 r.), Portugalię (1993 r.), Wielką Brytanię (1996 r.). Kolejno członkostwo w Komisji uzyskały: Chorwacja (1997 r.), Polska (1998 r.), Węgry (1999 r.).

Zadania Komisji określone zostały w Regulaminie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego (C.I.E.C.) uchwalonym 5 września 1963 r. w Montreux.

Cele MKSC zdefiniowane przez dokumenty założycielskie oraz regulamin wewnętrzny są następujące:

- „gromadzenie i aktualizacja dokumentacji dotyczącej ustawodawstwa oraz orzecznictwa w zakresie stanu cywilnego w różnych krajach członkowskich”
 - „dostarczanie, na podstawie tej dokumentacji, informacji władzom państw członkowskich”
 - „uczestniczenie we wszystkich pracach studyjnych i przedsięwzięciach, zwłaszcza podejmowanych w celu wypracowania zaleceń lub projektów konwencji zmierzających do harmonizacji przepisów w dziedzinie stanu cywilnego w krajach członkowskich”
 - „badanie środków prawnych i technicznych dla udoskonalenia funkcjonowania służb odpowiedzialnych za sprawy stanu cywilnego w krajach członkowskich”
 - „koordynacja działań z innymi organizacjami międzynarodowymi” zajmującymi się prawem cywilnym i rodzinnym.
- Owoce 50-letniej pracy Komisji jest m.in. uchwalenie 27 konwencji, które tematycznie można pogrupować jako:
- konwencje dotyczące wymiany infor-

- macji pomiędzy i zagranicznymi urzędami stanu cywilnego oraz udostępniania dokumentów ułatwiających sporządzanie aktów stanu cywilnego,
- konwencje ułatwiające sporządzanie dokumentacji ujawniającej stan cywilny i rodzinny osób,
- konwencje dotyczące stosunków między rodzicami i dziećmi.

Zgodność uchwalonych przez Komisję konwencji z innymi aktami prawa międzynarodowego zapewnia umowa z Radą Europy z 1955 r. oraz Konferencją Haską Prawa Międzynarodowego z 1969 r.

Dla zapewnienia uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego Rada Ministrów, uchwałą nr 36/99 z dnia 27 kwietnia 1999 roku, powołała Sekcję Polską Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego. Statut Sekcji Polskiej MKSC nadał Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji decyzją nr 190 z dnia 11 sierpnia 1999 roku.

Jednym z podstawowych zadań Sekcji Polskiej, w pierwszym roku działania, było stworzenie warunków niezbędnych do wszczęcia procedury ratyfikacyjnej wybranych konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego. Ich przyjęcie, poprzez istotne ułatwienie wymiany osób, oznaczać będzie zauważalny krok w kierunku integracji europejskiej.

Przyjmując jako kryterium wyboru potrzebę ochrony interesów obywateli polskich i polskich urzędów stanu cywilnego, w zakresie sporządzania aktów stanu cywilnego, ich transkrypcji oraz obrotu odpisami aktów stanu cywilnego, jak również biorąc pod uwagę skutki finansowe ratyfikacji, Sekcja Polska proponuje ratyfikację następujących konwencji:

1. konwencja nr 2 dotycząca bezpłatnego wydawania oraz zwolnienia od legalizacji odpisów aktów stanu cywilnego, podpisana w Luksemburgu 26 września 1957 roku
2. konwencja nr 3 dotycząca międzynarodowej wymiany informacji z zakresu stanu cywilnego, podpisana w Stambule 4 września 1958 roku
3. konwencja nr 16 dotycząca wydawania wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego, podpisana w Wiedniu dnia 8 września 1976 roku

4. konwencja nr 17 w sprawie zwolnienia od legalizacji niektórych aktów i dokumentów, podpisana w Atenach 15 września 1977 roku

5. konwencja nr 20 dotycząca wydawania zaświadczeń o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa, podpisana w Monachium 5 września 1980 roku

6. konwencja nr 26 dotycząca międzynarodowej wymiany informacji w dziedzinie stanu cywilnego, podpisana w Neuchâtel 12 września 1997 roku.

Konwencja nr 2

dotycząca bezpłatnego wydawania oraz zwolnienia od legalizacji opisów aktów stanu cywilnego podpisana w Luksemburgu 26 września 1957 roku

Zasadnicza treść normatywna tej Konwencji zawarta jest w jej artykule 4, który zwalnia od wzajemnego legalizowania odpisy zupełne i skrócone aktów stanu cywilnego noszące pieczęć i podpis organu władzy, który je wydał.

Stanowi to ogromne ułatwienie przede wszystkim dla interesantów urzędów stanu cywilnego. Wprawdzie prawo polskie nie przewiduje obowiązku legalizacji dokumentów zagranicznych, jednakże przewidują go ustawodawstwa wielu państw europejskich. Czasochłonne i obce interesantom wymogi procedury legalizacyjnej były już powodem wielu kłopotów dla obywateli Rzeczypospolitej.

Jedną z konsekwencji, które pociągnie za sobą ratyfikowanie tej Konwencji powinno być zaznajomienie pracowników polskich urzędów stanu cywilnego z wzorami druków odpisów funkcjonujących w Państwach-Stronach niniejszej umowy. Takie zadanie stanie zapewne również przed pracownikami urzędów stanu cywilnego Państw-Stron. Stanowi to znakomitą okazję do poszerzenia, z korzyścią dla interesantów, wiedzy pracowników administracji.

Obciążenia finansowe wynikające z powodu przyjęcia tej umowy międzynarodowej są znikome. Nakłada ona obowiązek bezpłatnego przekazywania odpisów skróconych i zupełnych aktów stanu cywilnego, sporządzonych na terytorium naszego Państwa, a dotyczących obywateli Państwa występującego o wydanie odpisu, jeżeli wniosek składa się w inte-

resie administracji lub na rzecz ubogich. Jednakowoż obowiązywać tu będzie zasada wzajemności (art. 1 Konwencji).

W przypadku przyjęcia konwencji przed prawnikami polskimi stanie problem określenia wzajemnego stosunku przepisu art. 5 Konwencji, który wylicza 7 kategorii aktów stanu cywilnego i art. 2 polskiej ustawy - Prawo o aktach stanu cywilnego, w którym wyróżnia są tylko trzy ich rodzaje.

Konwencja nr 3

dotycząca międzynarodowej wymiany informacji z zakresu stanu cywilnego podpisana w Stambule 4 września 1958 roku

Konwencja ta nakłada na Umawiające się Strony obowiązek przekazania informacji o losach osoby, której dotyczy posiadany przez Stronę akt urodzenia, w zakresie wiadomości o zawartym związku małżeńskim bądź zgonie. Informacja taka stanowi istotę znanej prawu polskiemu instytucji przypisku. Jej celem jest ułatwienie ustalenia losów osoby, której akt urodzenia dotyczy. Ubocznym skutkiem bywa wykrywanie bigamii i podwójnej rejestracji tego samego faktu.

Ratyfikowanie powyższej umowy międzynarodowej nie wymaga przedsięwzięcia żadnych zmian w prawie polskim. Trzeba też zaznaczyć, że aczkolwiek nasze Państwo nie jest stroną tej Konwencji, Państwa-Strony bardzo często informowały nasze urzędy stanu cywilnego o sporządzonych przez siebie aktach dotyczących obywateli polskich. Z drugiej strony, poleceniem MSWiA, nałożony został na polskie USC obowiązek powiadamiania placówek dyplomatycznych obcych państw o zgonach ich obywateli na naszym terytorium. Można powiedzieć zatem, że ratyfikowanie tej Konwencji będzie prawnym usankcjonowaniem istniejącej praktyki.

Konwencja nr 16

dotycząca wydawania wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego podpisana w Wiedniu 8 września 1976 roku

Przyjęcie tej Konwencji skutkować będzie uproszczeniem pracy urzędników

stanu cywilnego, a co za tym idzie skrócić znacznie postępowanie w sprawach transkrypcji.

Transkrypcja, czyli przepisanie zagranicznego aktu stanu cywilnego do polskich ksiąg, stanowi obecnie jedną z częściej wykonywanych w urzędach stanu cywilnego czynności. Jej istotą jest wyłowienie z tłumaczenia zagranicznego aktu tych informacji, których umieszczenie w akcie stanu cywilnego przewiduje prawo polskie oraz wpisanie ich do odpowiednich rubryk. Wynikiem tego jest powstanie polskiego aktu stanu cywilnego, który wg art.4 Prawa o aktach stanu cywilnego, jest w Polsce jedynym dowodem zdarzeń w nim stwierdzonym. To z pozoru błahie postępowanie, wobec różnaitości form i treści aktów stanu cywilnego występujących na świecie, jest źródłem wielu trudności, na jakie natrafiają zarówno kierownicy urzędów stanu cywilnego, jak i interesanci.

Wprowadzenie jednolitego druku odpisu aktu stanu cywilnego, który miałby funkcjonować jedynie w obrocie zagranicznym, w niczym nie naruszy norm i zwyczajów występujących w tym zakresie w prawie polskim, uniemożliwi natomiast powstawanie sytuacji, w których tłumaczenia kolejnych dokumentów dotyczących tej samej osoby różniłyby się między sobą. Jednocześnie nastąpi skrócenie drogi do załatwienia szeregu spraw.

Dostosowanie polskiego prawa do powyższych norm międzynarodowych będzie wymagało wyłącznie wprowadzenia jeszcze jednego wzoru druku odpisu aktu stanu cywilnego. Wzory te regulowane są przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego.

Konwencja nr 17

w sprawie zwolnienia od legalizacji niektórych aktów i dokumentów
podpisana w Atenach
15 września 1977 roku

Konwencja ta stanowi doprecyzowanie postanowień przyjętych już przez umawiające się Strony Konwencją nr 2

z dnia 26 września 1957 roku. Postanawia ona dodatkowo o możliwości rozwiania ewentualnych wątpliwości co do wiarygodności przedkładanych dokumentów poprzez sprawdzenie dokumentu przez władzę, która go wydała (art.3 Konwencji).

Za przyjęciem tej Konwencji przemawiają te same argumenty, co przytoczone w przypadku Konwencji nr 2 z tym, że jej wprowadzenie nie wymaga dokonania w prawie polskim żadnych zmian. Ponadto wprowadzenie możliwości sprawdzenia dokumentu niejako u źródła jego powstania, z własnej inicjatywy urzędnika przyjmującego, bardzo uprości ewentualne postępowanie w sprawie, uczyni je tańszym i bardziej klarownym dla zainteresowanego.

Konwencja nr 20

dotycząca wydawania zaświadczenia o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa podpisana w Monachium 5 września 1980 roku

Umowa ta jest krokiem zmierzającym w kierunku zintegrowania ustawodawstw europejskich w zakresie prawa rodzinnego. Jej zadaniem jest wprowadzenie jednolitego druku dokumentu poświadczającego zdolność prawną do zawarcia małżeństwa. Instytucja takiego zaświadczenia funkcjonuje w prawie polskim. Trzeba zresztą zaznaczyć, że dopiero od niedawna na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzono jednolity wzór takiego druku. Przyjęcie wzoru funkcjonującego w państwach członkowskich Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego dotyka jedynie formy, nie naruszając materii prawa, a zatem nie narzuca żadnych zasad ustalania zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa w ustawodawstwach Umawiających się Stron. Jednolity wzór druku ograniczy możliwość dokonywania oszustw, uprości postępowanie, a także zwiększy poczucie bezpieczeństwa prawnego, zarówno samych zainteresowanych, jak i parających się tą problematyką urzędników poszczególnych państw.

Dostosowanie prawa polskiego wymaga jedynie zmiany wspomnianego już rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie wzoru odpowiedniego druku oraz przedłużenia okresu ważności sporządzanych na jego podstawie zaświadczeń. Obecnie, zgodnie z art. 4a § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zaświadczenie jest ważne przez trzy miesiące; po ratyfikacji konwencji termin ważności powinien wynosić sześć miesięcy. Taka zmiana jest już zresztą postulowana przez licznych interesantów.

Konwencja nr 26

dotycząca międzynarodowej wymiany informacji w dziedzinie stanu cywilnego podpisana w Nauchâtel 12 września 1997 roku

Powyższa umowa międzynarodowa odnosi się szczegółowo do materii regulowanej już Konwencją nr 3 z dnia 4 września 1958 roku. Jej celem jest uproszczenie procedur administracyjnych dotyczących osób zamieszkałych na terytoriach Państw-Stron Konwencji. Nakłada ona na urzędników stanu cywilnego dalej idące obowiązki, a mianowicie zobowiązuje ich do przesyłania powiadomień o rozwiązaniu małżeństwa, uznaniu dziecka, zgonie i sprostowaniu aktów stanu cywilnego do urzędu stanu cywilnego miejsca sporządzenia innych aktów stanu cywilnego dotyczących danej osoby.

Wprowadzenie tej Konwencji do polskiego systemu prawnego przyczyniłoby się do dalszego zwiększenia pewności obrotu prawnego, a interesantom uprościłoby znacznie załatwianie szeregu ich żywotnych spraw. Wykluczyłoby też możliwość zagmatwania danych osobowych w dokumentach osób, których kolejne etapy życia przebiegają w różnych krajach naszego kontynentu. Wiadomo, że liczba obywateli naszego Państwa, których dotyczy taka właśnie sytuacja, z każdym rokiem znacznie wzrasta.

Konwencja nr 2
dotycząca bezpłatnego wydawania oraz zwolnienia od legalizacji
odpisów aktów stanu cywilnego podpisana w Luksemburgu 26 września 1957 r.

Rządy Królestwa Belgii, Republiki Francuskiej, Królestwa Holandii, Wielkiego Księstwa Luksemburg, Republiki Federalnej Niemiec, Konfederacji Szwajcarskiej i Republiki Tureckiej, członkowie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, pragnąc uregulować za wspólnym porozumieniem niektóre sprawy dotyczące wydawania oraz legalizacji odpisów aktów stanu cywilnego, uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla stosowania konwencji dwustronnych już istniejących lub tych, które mogą zostać zawarte między dwoma Państwami, które są stronami niniejszej Konwencji, każde z Umawiających się Państw zobowiązuje się do wydawania bezpłatnie innym Umawiającym się Państwom odpisów zupełnych lub skróconych aktów stanu cywilnego, sporządzonych na jego terytorium, a dotyczących obywateli Państwa występującego o wydanie odpisu, jeśli wniosek składa się w interesie administracji lub na rzecz ubogich.

Artykuł 2

Wniosek składa przedstawicielstwo dyplomatyczne lub konsul właściwemu organowi władzy określonej przez każde Umawiające się Państwo w załączniku do niniejszej Konwencji. Wniosek zawiera związane uzasadnienie oraz wskazuje „interes administracji” lub „ubóstwo zainteresowanego wnioskodawcy”.

Artykuł 3

Wydanie odpisu aktu stanu cywilnego nie rozstrzyga o obywatelstwie osoby zainteresowanej.

Artykuł 4

Odpisy zupełne lub skrócone aktów stanu cywilnego, noszące podpis i pieczęć organu władzy, który je wydał, są

zwolnione z legalizacji na terytorium Umawiających się Państw.

Artykuł 5

Przez akta stanu cywilnego w znaczeniu art. 1, 2, 3 i 4 rozumie się:

- akty urodzenia,
- akty zgłoszenia urodzenia dziecka martwego,
- akty uznania dzieci nie pochodzących z małżeństwa, sporządzone lub transkrybowane przez urzędnika stanu cywilnego,
- akty małżeństwa,
- akty zgonu,
- akty rozwodu lub transkrypcje wyroków orzekających rozwód,
- transkrypcje postanowień, wyroków lub orzeczeń w sprawach, dotyczących stanu cywilnego.

Artykuł 6

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji. Instrumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej. Przy złożeniu instrumentów ratyfikacyjnych sporządza się protokół, którego uwierzytelniona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu z Państw sygnatariuszy.

Artykuł 7

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w trzydziestego dnia następującego po dacie złożeniu drugiego instrumentu ratyfikacyjnego, określonego w artykule poprzednim.

Dla każdego Państwa sygnatariusza ratyfikującego w terminie późniejszym Konwencję, wejdzie ona w życie trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia instrumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 8

Niniejsza Konwencja ma w pełni zastosowanie na całym terytorium europejskim każdego z Umawiających się Państw.

Każde Państwo może w chwili ratyfikacji, przystąpienia lub w jakimkolwiek innym późniejszym czasie oświadczyć, w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Fede-

ralnej Konfederacji Szwajcarskiej, że postanowienia Konwencji będą stosowane na jednym lub kilku jego terytoriach pozaeuropejskich, w Państwach lub na terytoriach, za których stosunki międzynarodowe odpowiada to Państwo. Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej przekaze drogą dyplomatyczną uwierzytelniony odpis tego oświadczenia każdemu z Umawiających się Państw. Postanowienia Konwencji wejdą w życie na terytorium lub terytoriach wskazanych w oświadczeniu, sześćdziesiątego dnia następującego po dacie otrzymania oświadczenia przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej.

Każde Państwo, które złożyło deklarację zgodnie z postanowieniami ustępu 2 niniejszego artykułu, może następnie oświadczyć w każdym czasie, w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, że niniejsza Konwencja przestaje obowiązywać w jednym lub kilku Państwach lub jednym lub kilku terytoriach wskazanych w oświadczeniu.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej przekaze drogą dyplomatyczną uwierzytelniony odpis tego oświadczenia każdemu z Umawiających się Państw. Konwencja przestanie obowiązywać na danym terytorium sześćdziesiątego dnia następującego po dacie otrzymania przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej wspomnianej deklaracji.

Artykuł 9

Każde Państwo może przystąpić do niniejszej Konwencji. Państwo wyraża swój zamiar przystąpienia do Konwencji w drodze złożenia aktu notyfikującego w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która przekazuje w drodze dyplomatycznej uwierzytelniony odpis tego aktu każdemu z Układających się Państw. Konwencja wchodzi w życie w stosunku do Państwa przystępującego trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia aktu przystąpienia.

Akt przystąpienia może być złożony po wejściu w życie niniejszej Konwencji, w myśl art. 7 zdanie pierwsze.

Artykuł 10

Do niniejszej Konwencji, w celu jej ulepszenia, mogą być wprowadzone zmiany.

Propozycję zmian Konwencji składa się w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która notyfikuje ją innym Układającym się Państwom oraz Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Artykuł 11

Niniejsza Konwencja zawarta jest na okres dziesięciu lat, licząc od daty wskazanej w art.7 ust.1.

Konwencja będzie automatycznie przedłużana na dalsze okresy dziesięcioletnie, o ile nie zostanie wypowiedziana. Wypowiedzenia należy dokonać co najmniej na sześć miesięcy przed wygaśnięciem terminu jej obowiązywania, w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która powiadomi o tym inne Umawiające się Państwa. Wypowiedzenie wywołuje skutki jedynie dla Państwa wypowiedzającego. Konwencja pozostaje w mocy w stosunku do pozostających Umawiających się Państw.

stałych Umawiających się Państw.

Na dowód czego, niżej podpisani przedstawiciele, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Luksemburgu, 26 września 1957 roku, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i którego uwierzytelniony odpis zostanie przekazany drogą dyplomatyczną każdemu z Umawiających się Państw.

Konwencja nr 3

**dotycząca międzynarodowej wymiany informacji z zakresu stanu cywilnego
podpisana w Stambule 4 września 1958 r.**

Rządy Królestwa Belgii, Republiki Francuskiej, Królestwa Holandii, Wielkiego Księstwa Luksemburg, Republiki Federalnej Niemiec, Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i Republiki Tureckiej, członkowie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, pragnąc za wspólnym porozumieniem zorganizować międzynarodową wymianę informacji z zakresu stanu cywilnego uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Każdy urzędnik stanu cywilnego, wykonujący swe funkcje na terytorium jednego z Umawiających się Państw, jeśli sporządza lub dokonuje transkrypcji aktu małżeństwa lub aktu zgonu, powinien powiadomić o tym urzędnika stanu cywilnego miejsca urodzenia każdego z małżonków lub zmarłego, jeśli miejsce to znajduje się na terytorium innego z Umawiających się Państw.

Każde Państwo może jednak uzależnić powiadomienie od spełnienia warunku, że dotyczy ono obywatela Państwa dla którego jest przeznaczone.

Artykuł 2

Powiadomienie sporządza się zgodnie z wzorami, stanowiącymi załącznik do niniejszej Konwencji. Informacje podlegające przekazaniu wpisuje się w przeznaczonych do tego celu rubrykach formularza, tekst literami łacińskimi - na

zwiska rodowe i nazwy miejscowości dużymi literami - a daty cyframi arabskimi, przy czym miesiące oznacza się odpowiednią cyfrą arabską. Jeśli organ, który sporządza powiadomienie nie posiada podlegającej przekazaniu informacji, odpowiednią rubrykę przekreśla się.

Powiadomienie powinno być podpisane przez urzędnika stanu cywilnego i opatrzone jego pieczęcią.

Powiadomienie przesyła się drogą pocztową, bezpośrednio do urzędnika stanu cywilnego do którego jest przeznaczone, w ciągu ośmiu dni od sporządzenia aktu lub jego transkrypcji.

Artykuł 3

Powiadomienie jest wykorzystywane przez odbiorcę zgodnie z ustawami i zarządzeniami jego kraju.

Artykuł 4

Przepisy poprzednich artykułów nie stoją na przeszkodzie w przekazywaniu, drogą dyplomatyczną lub inną drogą przewidzianą odrębną umową, władzom jednego z Umawiających się Państw, każdego aktu lub decyzji dotyczącej stanu cywilnego osoby urodzonej na terytorium tego Państwa.

Artykuł 5

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji a instrumenty ratyfikacji zostaną złożone w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 6

Niniejsza Konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia drugiego instrumentu ratyfikacji, przewidzianego w artykule poprzedzającym.

W stosunku do każdego Państwa sygnatariusza ratyfikującego Konwencję w terminie późniejszym, wchodzi ona w życie trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia instrumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 7

Niniejsza Konwencja ma w pełni zastosowanie na całym terytorium europejskim każdego Umawiającego się Państwa. Każde Państwo może podczas podpisywania, notyfikacji, przystąpienia lub później, oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, że postanowienia niniejszej Konwencji będą miały zastosowanie na jednym lub wielu jego terytoriach pozaeuropejskich albo w Państwie lub terytoriach, za których stosunki międzynarodowe odpowiada to Państwo.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia o tej notyfikacji każde z Umawiających się Państw oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Postanowienia niniejszej Konwencji zaczną obowiązywać na terytorium lub terytoriach wskazanych w notyfikacji

sześćdziesiątego dnia następującego po dacie otrzymania przez tę notyfikację przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej.

Każde Państwo, które złożyło oświadczenie zgodnie z postanowieniami akapitu 2 niniejszego artykułu, może następnie w każdym czasie oświadczyć, w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, że niniejsza Konwencja przestaje obowiązywać w stosunku do jednego lub wielu Państw albo terytoriów wskazanych w oświadczeniu.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia o nowej notyfikacji każde Umawiające się Państwo oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Konwencja przestaje obowiązywać na danym terytorium sześćdziesiątego dnia następującego po dacie otrzymania przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej tej notyfikacji.

Artykuł 8

Każde Państwo, członek Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, może przystąpić do niniejszej Konwencji.

Państwo pragnące przystąpić notyfikuje swój zamiar aktem złożonym w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia każde z Umawiających się Państw o każdorazowym złożeniu aktu przystąpienia.

Konwencja wchodzi w życie w stosunku do Państwa przystępującego trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia aktu przystąpienia.

Złożenie aktu przystąpienia może mieć miejsce po wejściu w życie niniejszej Konwencji.

Artykuł 9

Niniejsza Konwencja może być poddana zmianom.

Propozycję zmiany składa się w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która powiadamia o niej inne Umawiające się Państwa, jak również Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Artykuł 10

Niniejsza Konwencja jest zawarta na okres 10 lat, licząc od daty wskazanej w artykule 6 akapit 1.

Konwencja nr 16

dotycząca wydawania wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego podpisana we Wiedniu dnia 8 września 1976 roku

Państwa sygnatariusze niniejszej Konwencji, pragnące ulepszyć zasady dotyczące wydawania wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego, w szczególności jeśli są przeznaczone do używania za granicą, uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

Odpisy skrócone aktów stanu cywilnego, stwierdzających urodzenie, zawarcie małżeństwa lub zgon, są sporządzane, na wniosek osoby zainteresowanej lub jeśli korzystanie z nich wymaga tłumaczenia, zgodnie z formularzami A, B i C załączonymi do niniejszej Konwencji. W każdym Umawiającym się Państwie, odpisy te wydawane są jedynie osobom, które są uprawnione do otrzymania odpisów uzupełnionych.

Artykuł 2

Odpisy skrócone są sporządzane na podstawie pierwotnych wpisów i późniejszych wzmianek w aktach.

Artykuł 3

Każde Umawiające się Państwo może uzupełnić załączone do niniejszej Konwencji formularze poprzez rubryki i symbole wskazujące inne wpisy lub wzmianki w akcie, pod warunkiem, że ich wzór zostanie uprzednio zatwierdzony przez Zgromadzenie Ogólne Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Wszelako każde z Umawiających się Państw ma prawo dodać rubrykę przeznaczoną na wpisanie numeru identyfikacyjnego.

Artykuł 4

Wszelkie wpisy w formularzach dokonywane są drukowanymi literami alfabe-

Konwencja będzie automatycznie przedłużana na dalsze okresy dziesięcioletnie, o ile nie zostanie wypowiedziana.

Wypowiedzenia należy dokonać co najmniej na sześć miesięcy przed wygaśnięciem terminu jej obowiązywania, w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która powiadamia o tym inne Umawiające się Państwa.

Wypowiedzenie wywołuje skutki jedynie w stosunku do Państwa, które je notyfikowało. Konwencja pozostaje w mocy w stosunku do innych Umawiających się Państw.

Na dowód czego niżej podpisani przedstawiciele, będąc do tego należycie upoważnieni, niniejszą Konwencję podpisali.

Sporządzono w Stambule, czwartego września tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego ósmego roku, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Federalnej Konfederacji szwajcarskiej i którego uwierzytelniona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu z Umawiających się Państw.

tu łańciskiego. Mogą być one ponadto wpisane literami języka użytego do sporządzenia aktu, do którego się odnoszą.

Artykuł 5

Daty wpisuje się cyframi arabskimi, wskazującymi kolejno, pod symbolami **Jo**, **Mo** i **An**, dzień, miesiąc i rok. Dzień i miesiąc oznacza się dwiema, a rok czterema cyframi. Pierwsze dziewięć miesięcy roku oznacza się cyframi od 01 do 09. Po nazwie każdej miejscowości wymienionej w odpisie, wpisuje się nazwę Państwa, w którym się ona znajduje, jeśli nie jest to Państwo, w którym wydano odpis. Numer identyfikacyjny jest poprzedzony nazwą Państwa, które go przydzieliło.

Dla wskazania płci używa się wyłącznie następujących symboli:

F - żeńska i M - męska.

Dla wskazania zawarcia małżeństwa, separacji, rozwodu, unieważnienia małżeństwa, zgonu osoby, której dotyczy akt urodzenia, jak również zgonu małżonka lub małżonki używa się wyłącznie następujących symboli: **Mar - małżeństwo; Sc - separacja; Div - rozwód; A - unieważnienie; D - zgon; Dm- zgon małżonka; Df - zgon małżonki.** Po symbolach wpisuje się datę i miejsce zdarzenia. Po symbolu „Mar” wpisuje się ponadto nazwisko i imiona małżonka.

Artykuł 6

Na pierwszej stronie każdego odpisu skróconego tekst stały, za wyjątkiem symboli przewidzianych w art. 5, dotyczących dat, jest wydrukowany przynajmniej w dwóch językach, w tym w języku lub jednym z języków urzędowych Państwa, w którym odpis został wydany oraz w języku francuskim.

Znaczenie symboli powinno być wyjaśnione w języku lub jednym z języków urzędowych każdego z Państw, które w chwili podpisania niniejszej Konwencji są członkami Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego lub są związane Konwencją Paryską z dnia 27 września 1956 r. dotyczącą wydawania niektórych odpisów skróconych aktów urodzenia przeznaczonych za granicę oraz w języku angielskim. Na odwrotnej stronie każdego odpisu skróconego powinno znajdować się:

- powołanie na Konwencję, w językach wskazanych w akapicie drugim niniejszego artykułu;
- tłumaczenie tekstu stałego w językach wskazanych w akapicie drugim niniejszego artykułu, o ile języków tych nie użyto na stronie pierwszej;
- streszczenie artykułów 3,4,5 i 7 Konwencji, przynajmniej w języku władzy, która wydaje odpis.

Każde Państwo przystępujące do niniejszej Konwencji przekazuje Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, podczas składania swego aktu przystąpienia, tłumaczenie na swój lub swoje języki

urzędowe stałego tekstu oraz znaczenia symboli.

Tłumaczenie to Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej przekazuje Umawiającym się Państwom oraz Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Każde z Umawiających się Państw będzie mogło dołączyć to tłumaczenie do odpisów wydawanych przez jego władze.

Artykuł 7

Jeśli treść aktu nie umożliwia wypełnienia danej rubryki lub części odpisu skróconego, rubrykę tę lub część odpisu należy uczynić niewykorzystaną poprzez zakreskowanie.

Artykuł 8

Odpisy zawierają datę wydania oraz są opatrzone podpisem i pieczęcią władzy, która je wydała. Mają one taką samą wartość jak odpisy wydane zgodnie z prawem wewnętrznym obowiązującym w Państwie z którego pochodzą. Są one uznawane bez legalizacji lub równoważnej formalności na terytorium każdego z Państw, związanych niniejszą Konwencją.

Artykuł 9

Z zastrzeżeniem postanowień umów międzynarodowych dotyczących bezpłatnego wydawania odpisów zupełnych lub skróconych aktów stanu cywilnego, za odpisy wydawane w wykonaniu niniejszej Konwencji nie można pobierać opłat wyższych od tych, jakie pobierane są za odpisy wydawane na podstawie ustawodawstwa wewnętrznego obowiązującego w Państwie, z którego one pochodzą.

Artykuł 10

Niniejsza Konwencja nie stanowi przeszkody w uzyskiwaniu odpisów zupełnych aktów stanu cywilnego zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego kraju, w którym te akty zostały sporządzone lub transkrybowane.

Artykuł 11

Każde z Umawiających się Państw może oświadczyć podczas podpisywania, notyfikacji przewidzianej w artykule 12 lub przystąpienia, że zastrzeżenie sobie prawo nie stosowania niniejszej Konwencji do odpisów skróconych aktów urodzenia dzieci przysposobionych.

Artykuł 12

Umawiające się Państwa notyfikują Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej wypełnienie procedur wymaganych przez ich Konstytucję dla stosowania na ich terytorium niniejszej Konwencji.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej zawiadamia Umawiające się Państwa oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego o każdej notyfikacji dokonanej zgodnie z akapitem poprzednim.

Artykuł 13

Niniejsza Konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia piątej notyfikacji i od tego dnia obowiązuje pomiędzy pięcioma Państwami, które dopełniły tej formalności.

W stosunku do każdego Umawiającego się Państwa, które dopełni później formalności przewidzianej w artykule poprzednim, niniejsza Konwencja zacznie obowiązywać trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia jego notyfikacji.

Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, Rząd – depozytariusz przekazuje jej tekst Sekretariatowi Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i publikacji, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 14

Konwencja dotycząca wydawania niektórych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego przeznaczonych za granicę, podpisana w Paryżu dnia 27 września 1956 roku przestaje obowiązywać pomiędzy Państwami w stosunku do których wchodzi w życie niniejsza Konwencja.

Artykuł 15

Zastrzeżenie, o którym mowa w art. 11 można w każdym czasie wycofać w całości lub w części. Wycofanie jest notyfikowane Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia Umawiające się Państwa oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego o każdej notyfikacji, o której mowa w akapicie poprzedzającym.

Artykuł 16

Niniejsza Konwencja ma w pełni zastosowanie na całym terytorium europejskim każdego Umawiającego się Państwa. Każde Państwo może podczas podpisywania, notyfikacji, przystąpienia lub później, oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, że postanowienia niniejszej Konwencji będą miały zastosowanie na jednym lub wielu jego terytoriach pozaeuropejskich albo w Państwie lub terytoriach, za których stosunku międzynarodowe odpowiada to Państwo.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia o tej notyfikacji każde z Umawiających się Państw oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Postanowienia niniejszej Konwencji zaczną obowiązywać na terytorium lub terytoriach wskazanych w notyfikacji sześćdziesiątego dnia następują-

cego po dacie otrzymania tej notyfikacji przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej.

Każde Państwo, które złożyło oświadczenie zgodnie z postanowieniami akapitu 2 niniejszego artykułu, może następnie w każdym czasie oświadczyć, w drodze notyfikacji skierowanej do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, że niniejsza Konwencja przestaje obowiązywać w stosunku do jednego lub wielu Państw albo terytoriów wskazanych w oświadczeniu.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia o nowej notyfikacji każde Umawiające się Państwo oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Konwencja przestaje obowiązywać na danym terytorium sześćdziesiątego dnia następującego po dacie otrzymania tej notyfikacji przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 17

Każde Państwo może przystąpić do niniejszej Konwencji po jej wejściu w życie. Akt przystąpienia składa się w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która powiadamia wszystkie Umawiające się Państwa oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego o każdorazowym złożeniu aktu przystąpienia.

Konwencja wchodzi w życie w stosunku do Państwa przystępującego

trzydziestego dnia następującego po dacie złożenia aktu przystąpienia.

Artykuł 18

Niniejsza Konwencja jest zawarta na czas nieokreślony. Każde z Umawiających się Państw ma prawo do wypowiedzenia jej w każdym czasie, poprzez pisemną notyfikację skierowaną do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, która powiadamia o tym inne Umawiające się Państwa oraz Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Prawo do wypowiedzenia nie może być wykorzystane przed upływem jednego roku licząc od daty, kiedy Konwencja weszła w życie w stosunku do Państwa wypowiadającego.

Wypowiedzenie staje się skuteczne w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej notyfikacji przewidzianej w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

Na dowód czego niżej podpisani przedstawiciele, będąc do tego należycie upoważnieni, niniejszą Konwencję podpisali.

Sporządzono w Wiedniu, dnia 8 września 1976 roku, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i którego uwierzytelniona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu z Umawiających się Państw oraz Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Konwencja Nr 17

w sprawie zwolnienia od legalizacji niektórych aktów i dokumentów podpisana w Atenach 15 września 1977 roku

Państwa – sygnatariusze niniejszej Konwencji, członkowie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, pragnąc zwolnić od wymogu legalizacji lub innej równoważnej procedury niektóre akty lub dokumenty, będące w obrocie między Państwami – Stronami niniejszej Konwencji ugodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej Konwencji legalizacja oznacza jedynie czynność formalną polegającą na poświadczeniu wiarygodności podpisu złożonego na akcie lub dokumencie, funkcji w jakiej występowała osoba składająca podpis oraz, w razie potrzeby, autentyczności pieczęci lub stempla jakim akt lub dokument jest opatrzony.

Artykuł 2

Każde Umawiające się Państwo uznaje bez wymogu legalizacji lub równoważnej procedury akty i dokumenty, pod warunkiem, że są datowane i noszą podpis oraz, w razie potrzeby, pieczęć lub stempel władzy innego Umawiającego się Państwa, która je wydała :

1. Akty i dokumenty dotyczące stanu cy-

wilnego, zdolności prawnej lub sytuacji rodzinnej osób fizycznych, ich obywatelstwa, miejsc zamieszkania lub pobytu, niezależnie od celu ich użycia, 2. Wszelkie inne akty i dokumenty, jeśli są wystawiane w związku z zawieraniem związku małżeńskiego lub sporządzeniem aktu stanu cywilnego.

Artykuł 3

Jeśli akt lub dokument, o którym mowa w art. 2, nie został przekazany drogą dyplomatyczną lub inną drogą urzędową, władza, której jest przedłożony może, w razie poważnej wątpliwości dotyczącej wiarygodności podpisu, autentyczności pieczęci lub stempla lub funkcji osoby składającej podpis, spowodować sprawdzenie aktu lub dokumentu przez władzę, która go wydała.

Artykuł 4

Wniosek o sprawdzenie może być sporządzony na formularzu wielojęzycznym, którego wzór jest załączony do niniejszej Konwencji. Formularz przekazuje się w dwóch egzemplarzach, wraz z aktem lub dokumentem, bezpośrednio do urzędu, który wydał ten akt dokument.

Artykuł 5

Sprawdzenie dokonywane jest bezpłatnie, a odpowiedź odsyła się wraz z aktem lub dokumentem bezpośrednio albo drogą dyplomatyczną, najszybciej jak to możliwe.

Artykuł 6

Niniejsza konwencja zostanie ratyfikowana, zatwierdzona lub przyjęta a instrumenty ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia zostaną złożone w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 7

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono drugi instrument ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia.

W stosunku do Państwa, które ratyfikuje, zatwierdza lub przystępuje, po wejściu w życie Konwencji, nabiera ona mocy pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu złożenia przez to Państwo instrumentu ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia.

Artykuł 8

Wszystkie Państwa członkowskie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, które nie podpisały niniejszej Konwencji, oraz wszystkie państwa członkowie Rady Europy mogą przystąpić do niniejszej Konwencji, po jej wejściu w życie.

Instrument przystąpienia będzie złożony w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej. Konwencja wchodzi w życie, w stosunku do Państwa przystępującego, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono instrument przystąpienia.

Artykuł 9

Nie są dopuszczalne zastrzeżenia do niniejszej Konwencji.

Artykuł 10

Każde Państwo, w chwili podpisywania, ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia oraz w każdym innym późniejszym czasie, może oświadczyć, że niniejsza Konwencja rozciąga się na wszystkie terytoria, za które Państwo to odpowiada, gdy chodzi o stosunki międzynarodowe, albo na jedno lub kilka spośród tych terytoriów.

Deklaracja ta zostanie złożona w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i rozszerzenie nabiera mocy po wejściu w życie Konwencji w stosunku do tego Państwa pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu w którym przyjęta została notyfikacja.

Każda deklaracja o rozszerzeniu mocy obowiązującej może być wycofana poprzez notyfikację skierowaną do Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i Konwencja przestaje obowiązywać na wskazanym terytorium pierwszego dnia trzeciego miesiąca od następującego po miesiącu w którym przyjęta została notyfikacja.

Artykuł 11

Niniejsza Konwencja obowiązuje na czas nieokreślony.

Każde Państwo Strona Konwencji będzie mogło jednak ją wypowiedzieć w każdym czasie, po upływie jednego roku od wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego Państwa.

Wypowiedzenie będzie notyfikowane Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i będzie miało skutek pierwsze-

go dnia szóstego miesiąca następującego po miesiącu w którym otrzymano notyfikację.

Konwencja pozostanie w mocy w stosunkach pomiędzy innymi Państwami.

Artykuł 12

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej notyfikuje Państwom członkowskim Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego i każdemu Państwu, które przystąpiło do niniejszej Konwencji:

- a. złożenie instrumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- b. każdą datę wejścia w życie Konwencji;
- c. każdą deklarację dotyczącą rozciągnięcia zakresu terytorialnego stosowania Konwencji lub jej wycofanie, łącznie z datą w której ta deklaracja odniesie skutek;
- d. każde odstąpienie od Konwencji oraz datę w której wypowiedzenie odniesie skutek.

Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadamia Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego o wszystkich notyfikacjach dokonanych zgodnie z ustępem 1.

Po wejściu w życie niniejszej Konwencji jedna poświadczona kopia zostanie przekazana przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej Sekretarzowi Generalnego Narodów Zjednoczonych w celu jej zarejestrowania i publikacji, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego podpisani, będąc należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Atenach 15 września 1977 roku w jednym egzemplarzu w języku francuskim, który zostanie złożony w archiwach Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i którego potwierdzona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu Państwu – członkowi Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego i Państwom przystępującym. Potwierdzona kopia zostanie również skierowana do Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Konwencja Nr 20

dotycząca wydawania zaświadczenia o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa podpisana w Monachium 5 września 1980 roku

Państwa - sygnatariusze niniejszej Konwencji, członkowie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, pragnąc ustanowić wspólne regulacje odnoszące się do wydawania ich obywatelom zaświadczenia o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa, w celu zawarcia związku małżeńskiego za granicą, mając na uwadze rekomendację dotyczącą prawa małżeńskiego, przyjętą przez Zgromadzenie Generalne Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego w Wiedniu dnia 8 września 1976 roku, uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się do wydawania zaświadczenia o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa, zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik do niniejszej Konwencji, jeśli zażąda tego, w celu zawarcia związku małżeńskiego za granicą, jego obywatel, który spełnia z punktu widzenia prawa Państwa wystawiającego zaświadczenie warunki do zawarcia małżeństwa.

Artykuł 2

Przy stosowaniu niniejszej Konwencji, uchodźcy i bezpaństwowcy, których status osobowy podlega prawu Umawiającego się Państwa, są traktowani jak obywatele tego Państwa.

Artykuł 3

Wszystkie dane umieszczone w zaświadczeniu są wpisywane literami alfabetu łacińskiego; mogą być one ponadto wpisane literami używanymi w języku władzy, która wydaje zaświadczenie.

Artykuł 4

1. Daty są wpisywane cyframi arabskimi wskazującymi kolejno, pod symbolami Jo, Mo, i An dzień, miesiąc i rok. Dzień i miesiąc są wpisywane dwiema cyframi, rok czterema. Dzień więc pierwszych dni miesiąca i dzie-

więc pierwszych miesięcy roku są oznaczone cyframi od 1 do 9.

2. Po nazwie każdej miejscowości wymienionej w zaświadczeniu wpisuje się nazwę państwa, w którym miejscowość ta jest położona, o ile państwo to nie jest tożsame z państwem, którego władza wystawia zaświadczenie.
3. Używa się wyłącznie następujących symboli:
 - dla określenia płci męskiej – litery M, płci żeńskiej – litery F;
 - dla określenia obywatelstwa – liter używanych dla oznaczenia państwa w którym dokonano rejestracji samochodu;
 - dla określenia statusu uchodźcy – liter REF;
 - dla określenia statusu bezpaństwowca – liter APA.
4. Jeżeli poprzednie małżeństwo ustało, w rubryce 12 zaświadczenia podaje się nazwisko i imię ostatniego małżonka jak również datę, miejsce i przyczynę ustania związku. Dla wskazania przyczyny ustania małżeństwa używa się wyłącznie następujących symboli:
 - w przypadku śmierci – litery D;
 - w przypadku rozwodu – liter DIV;
 - w przypadku unieważnienia – litery A;
 - w przypadku nieobecności – liter ABS.

Artykuł 5

W przypadku, gdy kompetentna władza nie jest w stanie wypełnić w całości lub części danej rubryki, rubrykę tę lub jej część czyni niemożliwą do wykorzystania, stawiając kreski.

Artykuł 6

1. Stałe zapisy, umieszczone na pierwszej stronie zaświadczenia, z wyjątkiem symboli o których mowa w art. 4 dotyczących dat, są wydrukowane co najmniej w dwóch językach, w tym w języku oficjalnym lub jednym z języków oficjalnych Państwa, w którym zaświadczenie jest wystawione oraz w języku francuskim.
2. Znaczenie symboli powinno być wy-

jaśnione co najmniej w języku oficjalnym lub jednym z języków oficjalnych każdego z Państw, które w chwili podpisania niniejszej Konwencji są członkami Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego oraz w języku angielskim.

3. Na odwrotnej stronie każdego zaświadczenia powinno znajdować się:
 - powołanie się na Konwencję, w językach wymienionych w paragrafie drugim niniejszego artykułu;
 - tłumaczenie stałych zapisów, w językach wymienionych w paragrafie drugim niniejszego artykułu, jeśli języki te nie są użyte na pierwszej stronie;
 - streszczenie artykułów 3, 4, 5 i 9 Konwencji, co najmniej w języku oficjalnym lub jednym z języków oficjalnych władzy, która wystawia zaświadczenie.

Artykuł 7

Zaświadczenia są zaopatrzone w datę oraz pieczęć władzy, która je wydała. Ich ważność jest ograniczona do sześciu miesięcy licząc od daty wystawienia.

Artykuł 8

1. Podczas podpisywania, ratyfikacji, przyjęcia zatwierdzenia lub przystąpienia, Umawiające się Państwa wskażą władze kompetentne do wydania zaświadczeń.
2. Każda późniejsza zmiana będzie notyfikowana Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 9

Każda zmiana przez Państwo zaświadczenia podlega potwierdzeniu przez Międzynarodową Komisję Stanu Cywilnego.

Artykuł 10

Zaświadczenia są zwolnione z obowiązku legalizacji oraz innych równoważnych formalności na terytorium Państw związanych niniejszą Konwencją.

Artykuł 11

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu, a in-

strumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia będą złożone w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 12

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożony został trzeci instrument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
2. W stosunku do Państwa, które dokona ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia po wejściu w życie Konwencji, zacznie ona obowiązywać pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym Państwo to złożyło instrument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 13

Każde Państwo będzie mogło przystąpić do niniejszej Konwencji. Instrument przystąpienia będzie złożony w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 14

Nie jest dopuszczalne składanie zastrzeżeń do niniejszej Konwencji.

Artykuł 15

1. Każde Państwo, w chwili podpisywania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oraz w każdym innym późniejszym czasie będzie mogło oświadczyć, że niniejsza Konwencja rozciąga się na wszystkie terytoria, za które Państwo to ponosi odpowiedzialność w zakresie stosunków międzynarodowych, albo na jedno lub niektóre z tych terytoriów.

2. Deklaracja ta będzie notyfikowana Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i rozciągnięcie będzie miało skutek z chwilą wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego Państwa, albo następnie, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano notyfikację.
3. Każda deklaracja o rozciągnięciu stosowania będzie mogła być wycofana poprzez notyfikację dokonaną w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i Konwencja przestanie obowiązywać na wskazanym terytorium pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano powyższą notyfikację.

Artykuł 16

1. Niniejsza Konwencja obowiązuje na czas nieokreślony.
2. Każde Państwo – Strona Konwencji będzie mogła jednak ją wypowiedzieć w każdym czasie, po upływie jednego roku od wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego Państwa. Wypowiedzenie będzie notyfikowane Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i będzie miało skutek pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano notyfikację. Konwencja pozostanie w mocy pomiędzy innymi Państwami.

Artykuł 17

1. Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej notyfikuje wszystkim Państwom – członkom Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego oraz każdemu innemu Państwu, które przystąpiło do niniejszej Konwencji:
 - a. złożenie instrumentów ratyfikacji,

przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;

- b. każdą datę wejścia w życie Konwencji;
 - c. każdą deklarację dotyczącą rozciągnięcia zakresu terytorialnego stosowania Konwencji lub jej wycofanie łącznie z datą w której ta deklaracja odniesie skutek;
 - d. każde wypowiedzenie Konwencji oraz datę w której wypowiedzenie odniesie skutek;
 - e. każdą deklarację złożoną na podstawie art. 8.
2. Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadomi Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego o każdej notyfikacji dokonanej na podstawie paragrafu 1.
 3. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, jedna poświadczona kopia zostanie przekazana przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i publikacji, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego, niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, Konwencji niniejszą podpisali.

Sporządzono w Monachium, dnia 5 września 1980 roku, w języku francuskim, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i którego potwierdzona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu Państwu – członkowi Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego i Państwom przystępującym. Potwierdzona kopia zostanie również skierowana do Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Konwencja Nr 26

dotycząca międzynarodowej wymiany informacji w dziedzinie stanu cywilnego
podpisana w Neuchâtel 12 września 1997 roku

Państwa - sygnatariusze niniejszej Konwencji, członkowie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, w pragnieniu upowszechnienia i ułatwienia wzajemnych stosunków w dziedzinie stanu cywilnego oraz ustanowienia, za wspólną zgodą, międzynarodowej wymiany informacji, szczególnie w celu uproszczenia postępowań administracyjnych dotyczą-

cych osób zamieszkałych na ich terytoriach uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Jeśli urzędnik stanu cywilnego Umawiającego się Państwa dokonuje wpisu małżeństwa do rejestrów stanu cywilnego, to przesyła on odpis aktu małżeństwa urzędnikowi stanu cywilnego w miejscu

urodzenia każdego z małżonków, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 2

1. Jeśli urzędnik stanu cywilnego Umawiającego się Państwa dokonuje wpisu o rozwodzie do rejestrów stanu cywilnego, przesyła powiadomienie o

rozwiązaniu małżeństwa do urzędnika stanu cywilnego w miejscu zawarcia małżeństwa, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

2. Jeśli urzędnik stanu cywilnego Umawiającego się Państwa – Strony dokonuje wpisu o rozwodzie do rejestrów stanu cywilnego, przesyła on powiadomienie o rozwiązaniu małżeństwa do urzędnika stanu cywilnego w miejscu urodzenia każdego z małżonków, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.
3. Przepisy zawarte w ust. 1 i 2 stosuje się do małżeństw unieważnionych, uznanych za niebyłe, nieistniejące oraz rozwiązanych z innej przyczyny niż przez rozwód.

Artykuł 3

Jeśli urzędnik stanu cywilnego Umawiającego się Państwa dokonuje wpisu uznania dziecka do rejestrów stanu cywilnego, to przesyła odpis aktu uznania urzędnikowi stanu cywilnego w miejscu urodzenia dziecka, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 4

1. Jeśli urzędnik stanu cywilnego dokonuje wpisu do rejestru stanu cywilnego aktu zgonu, to przesyła odpis tego aktu urzędnikowi stanu cywilnego w miejscu urodzenia zmarłego, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.
2. Jeśli osoba zmarła pozostawała w związku małżeńskim, to urzędnik stanu cywilnego przesyła odpis aktu zgonu urzędnikowi stanu cywilnego w miejscu zawarcia małżeństwa oraz w miejscu urodzenia współmałżonka, jeśli miejsce zawarcia małżeństwa lub urodzenia znajdują się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 5

1. Jeśli urzędnik stanu cywilnego Umawiającego się Państwa dokonuje w rejestrze stanu cywilnego sprostowania dotyczącego aktu małżeństwa, uznania, lub zgonu, to przesyła powiadomienie o sprostowaniu urzędnikowi stanu cywilnego w miejscu uro-

dzenia osoby lub osób, których sprostowanie dotyczy, o ile miejsce to znajduje się na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

2. Jeśli urzędnik stanu cywilnego dokonuje w rejestrze stanu cywilnego wpisu sprostowania dotyczącego aktu urodzenia, to przesyła odpis sprostowanego aktu urzędnikowi stanu cywilnego w miejscu zawarcia małżeństwa, uznania lub zgonu osoby, której sprostowanie dotyczy, o ile akt małżeństwa, uznania lub zgonu został sporządzony na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 6

Przekazanie powiadomień i odpisów, przewidziane w artykułach 1 do 5, nie przesądza o obywatelstwie osób, których dotyczy.

Artykuł 7

Powiadomienia i odpisy są wykorzystywane przez władze Państwa - adresata zgodnie z ustawami i zarządzeniami tego Państwa.

Artykuł 8

Jeśli przekazanie powiadomień lub odpisów dotyczy osoby urodzonej na terytorium Umawiającego się Państwa, którego ustawodawstwo przewiduje prowadzenie rejestru rodzinnego, urzędnik stanu cywilnego powiadamia - o ile jest to możliwe - o miejscu przechowywania i numerze rejestru rodzinnego osoby, której to dotyczy.

Artykuł 9

1. Informacje i odpisy sporządza się w języku urzędowym władz, które je wystawiły, zgodnie z formularzami znajdującymi się w aneksie nr 1 do niniejszej konwencji.
2. Wszystkie wpisy do formularzy są dokonywane przy użyciu drukowanych liter łańciskich i mogą ponadto być wpisane przy użyciu liter właściwych dla języka władz, które doręczają powiadomienia i odpisy.

Artykuł 10

1. Daty są wpisywane cyframi arabskimi wskazującymi kolejno – pod symbolami „Jo”, „Mo” i „An” dzień, mie-

siąc i rok. Dzień i miesiąc są oznaczone dwiema cyframi, rok – czterema. Dziewięć pierwszych dni miesiąca i dziewięć pierwszych miesięcy roku są oznaczone cyframi od 01 do 09.

2. Nazwę miejsca wskazanego w informacji lub odpisie uzupełnia nazwa Państwa, w którym to miejsce się znajduje, O ile Państwo to nie jest tożsame z Państwem, do którego przekazywane są powiadomienia i odpisy.

Artykuł 11

Jeśli nie można wypełnić rubryki lub części rubryki, zakreśla się daną rubrykę lub jej część, tak aby nie była do użycia.

Artykuł 12

Na odwrocie każdej informacji lub odpisu muszą się znajdować:

- Powołanie się na Konwencję, przynajmniej w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych każdego z Państw, które w momencie podpisywania niniejszej Konwencji był członkiem Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.
- Streszczenie artykułów 9 ust 2, 10 oraz 11 Konwencji, przynajmniej w języku władz, które dostarczają powiadomienie lub odpis.

Artykuł 13

Lista stosowanych terminów i ich kodów zawarta jest w aneksie nr 2 do niniejszej Konwencji.

Artykuł 14

1. W czasie ratyfikacji niniejszej Konwencji, jej przyjęcia, zatwierdzenia albo przystąpienia do niej, każde Umawiające się Państwo powinno złożyć w Sekretariacie Generalnym Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego tłumaczenie na swój język urzędowy (lub języki) terminów zawartych w aneksie nr 2 do niniejszej Konwencji. Tłumaczenie to powinno zostać zatwierdzone przez Biuro Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.
2. Wszelkie zmiany wniesione do tego tłumaczenia winny być złożone w Sekretariacie Generalnym Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego i zatwierdzone przez Biuro Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

Artykuł 15

1. Zbiór kodów terminów zawartych w formularzu znajdującym się w aneksie nr 1 oraz lista kodów w aneksie nr 2 mogą zostać zmienione przez rezolucję, przyjętą zwykłą większością głosów przedstawicieli Państw – Członków Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego oraz Państw – Stron Konwencji, nie będących członkami Komisji.
2. Rezolucja określona w ust. 1 będzie złożona w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i nabierze ona mocy w odniesieniu do Umawiających się Państw, od pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po jej złożeniu.

Artykuł 16

1. Niniejsza konwencja zastępuje Konwencję dotyczącą międzynarodowej wymiany informacji w dziedzinie stanu cywilnego podpisaną w Stambule 4 września 1958 roku w stosunkach między państwami, które są stronami obu tych konwencji.
2. Dyspozycje zawarte w poprzednich artykułach nie stanowią przeszkody w przekazywaniu władzom Umawiającego się Państwa, drogą dyplomatyczną albo inną drogą przewidzianą przez konwencję szczególną, aktów lub decyzji dotyczących stanu cywilnego osoby urodzonej na terytorium tego Państwa.

Artykuł 17

Wymiana informacji przewidziana w niniejszej Konwencji nie dotyczy przekazywania informacji urzędnikom stanu cywilnego Państwa pochodzenia osoby, której przysługuje status uchodźcy.

Artykuł 18

Niniejsza Konwencja zostanie ratyfikowana, zatwierdzona lub przyjęta a instrumenty ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia zostaną złożone w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 19

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po miesiącu złożenia drugiego instrumentu ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia.
2. W stosunku do Państwa, które ratyfi-

kuje, zatwierdza, przyjmuje lub przystępuje, po wejściu w życie Konwencji, nabiera ona mocy pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po miesiącu złożenia przez to Państwo instrumentu ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia.

Artykuł 20

Wszystkie Państwa członkowie Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, Unii Europejskiej i Rady Europy mogą przystąpić do niniejszej Konwencji. Instrument przystąpienia zostanie złożony w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej.

Artykuł 21

1. Każde Państwo, w chwili podpisywania, ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia, przystąpienia lub w każdym późniejszym czasie może oświadczyć, że niniejsza Konwencja rozciąga się na wszystkie terytoria, za które Państwo to ponosi odpowiedzialność w zakresie stosunków międzynarodowych, albo na jedno lub niektóre z tych terytoriów.
2. Deklaracja ta będzie notyfikowana Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i rozciągnięcie będzie miało skutek z chwilą wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego Państwa, albo następnie, pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano notyfikację.
3. Każda deklaracja o rozciągnięciu stosowania będzie mogła być wycofana poprzez notyfikację dokonaną w Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej i Konwencja przestanie obowiązywać na wskazanym terytorium pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano powyższą notyfikację.

Artykuł 22

1. Niniejsza Konwencja obowiązuje na czas nieokreślony.
2. Każde Państwo-Strona Konwencji będzie mogła jednak ją wypowiedzieć w każdym czasie, po upływie jednego roku od wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego Państw. Wypowiedzenie będzie notyfikowane Radzie Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej

i będzie miało skutek pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano notyfikację. Konwencja pozostanie w mocy pomiędzy innymi Państwami.

Artykuł 23

1. Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej notyfikuje wszystkim Państwom członkom Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego oraz każdemu innemu Państwu, które przystąpiło do niniejszej Konwencji:
 - a) złożenie instrumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
 - b) każdą datę wejścia w życie Konwencji;
 - c) każdą deklarację dotyczącą rozciągnięcia zakresu terytorialnego stosowania Konwencji lub jej wycofanie, łącznie z datą w której ta deklaracja odniesie skutek;
 - d) każde wypowiedzenie Konwencji, łącznie z datą w której odniesie ono skutek;
 - e) każdą rezolucję, podjętą zgodnie z art. 15, łącznie z datą w której ta rezolucja odniesie skutek.
2. Rada Federalna Konfederacji Szwajcarskiej powiadomi Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego o każdej notyfikacji dokonanej na podstawie paragrafu 1.
3. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji jedna poświadczona kopia zostanie przekazana przez Radę Federalną Konfederacji Szwajcarskiej Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i publikacji, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego, niżej podpisani, będąc do tego do tego należycie upoważnieni, Konwencję niniejszą podpisali.

Sporządzono w Neuchâtel, 12 września 1997 roku w jednym egzemplarzu w języku francuskim, który zostanie złożony w archiwach Rady Federalnej Konfederacji Szwajcarskiej, i którego potwierdzona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu Państwu - członkowi Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego i państwom przystępującym.

Potwierdzona kopia potwierdzona zostanie również skierowana do Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego.

ERRATA nr 2
do II wydania Informatora adresowego urzędów stanu cywilnego

Szanowni Państwo

Erratę sporządziliśmy dzięki Państwa informacjom o zauważonych nieścisłościach oraz o zmianach, jakie zaszły w adresach urzędów stanu cywilnego i numerach telefonicznych, nadesłanym w II półroczu 2000 r. Na ewentualne uwagi czekamy pod adresem:

Wydawca: PTH „TECHNIKA”, ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice,
 tel. (0-32) 231-97-03, fax 232-71-31, e-mail: pth@technika.gliwice.pl

Z wyrazami szacunku

DYREKTOR

 mgr inż. Władysław Penar

STR.	ZMIANY, POPRAWKI, AKTUALIZACJA - wytłuszczoną czcionką
7	JELEŃ GÓRA, tel. 752-39-82
7	WROCŁAW, tel. 344-74-06
10	KĄTY WROCŁAWSKIE, tel. 316-60-11
11	SOBÓTKA, tel. 316-20-43
11	SYCÓW, tel. 785-51-42
12	ŚWIĘTA KATARZYNA, tel. 311-62-56 , fax 311-43-70
12	DOMANIÓW, tel. 313-11-93, 313-11-82
13	JORDANÓW ŚLĄSKI, tel. 316-11-91
14	PRUSICE, tel. 312-62-24, 312-62-31
19	TUCHOLA, tel. (0-52) 334-21-35
20	CEKCYN, tel. (0-52) 334-71-21
20	BRZOZIE, kod pocztowy 87-313 , tel. 493-54-93 , fax 493-54-17
21	GOSTYCYN, tel. (0-52) 334-60-01, 334-61-15
22	KĘSOWO, tel. (0-52) 334-40-91
22	LUBIEWO, tel. (0-52) 334-93-10
29	ABRAMÓW, tel. (0-81) 852-50-33
41	NOWA SÓL, tel. 387-02-61
43	BOBROWICE, tel. (0-68) 391-32-80
43	KRZESZYCE, tel. (0-95) 757-31-61
44	ŁAGÓW, USC zlikwidowano i przeniesiono do USC Świebodzin
55	SŁAWNO, tel. 757-16-24 , fax 757-41-46
65	LASKOWA, tel. i fax 333-30-76
71	WARSZAWA WOLA, tel. 838-69-41
74	KONSTANCIN - JEZIORNA, ul. Sobieskiego 24 , tel. 717-40-64
79	JADÓW, ul. Świerczewskiego 17 , tel. 675-40-44 w. 44

STR.	ZMIANY, POPRAWKI, AKTUALIZACJA - wytłuszczoną czcionką
80	KLEMBÓW, tel. (0-22) 799-93-90 oraz (0-29) 757-39-92
85	SŁUBICE, tel. 277-80-51
85	SANNIKI, tel. 277-62-12
86	STRACHÓWKA, tel. (0-25) 676-06-54
91	BYCZYNA, tel. 413-40-23
99	RYMANÓW, kod pocztowy 38-480
99	USTRZYKI DOLNE, ul. Kopernika 1 , fax 461-11-23
107	BIELSK PODLASKI, tel. 730-80-11
107	SUWAŁKI, tel. 566-62-20
115	SŁUPSK, tel. 842-80-91
115	CZŁUCHÓW, tel. (0-59) 834-22-91
115	LĘBORK, tel. 862-42-80
115	ŁEBA, tel. 866-15-13
116	USTKA, tel. 814-55-43
116	CZARNE, tel. (0-59) 833-20-79
117	CHMIELNO, ul. Gryfa Pomorskiego 22 , tel. 684-22-11
118	DĘBNICA KASZUBSKA, tel. 813-16-23
118	GŁÓWCZYCE, tel. 811-60-18
118	KALISKA, ul. Nowowiejska 2 , tel. (0-58) 588-92-01 w.34
118	KONARZYNY, tel. (0-59) 833-10-11
119	ŁĘCZYCE, ul. Długa 49 , 84-218 Godętowo , tel. (0-58) 678-92-14
119	NOWA WIEŚ LĘBORSKA, tel. 861-24-28
119	POTĘGOWO, tel. 811-51-19
119	PRZECHLEWO, tel. (0-59) 833-43-02

STR.	ZMIANY, POPRAWKI, AKTUALIZACJA - wytłuszczoną czcionką
120	RZECZENICA, tel. (0-59) 833-17-22
120	SMOŁDZINO, tel. 811-72-15
121	WICKO, tel. 861-11-82, 861-11-83
143	ELBLĄG, tel. 239-30-00
144	BISKUPIEC, tel. 715-24-91
144	MORAĞ, tel. (0-89) 757-23-96), fax (0-89) 757-21-20
145	ZALEWO, tel. (0-89) 757-83-77
145	MILAŁOWO, tel. (0-89) 757-74-01
151	KONIN, tel. 240-11-11
153	JASTROWIE, ul. Żymierskiego 79, 64-915 Jastrowie
155	PNIEWY, tel. 291-00-81
155	RAKONIEWICE, tel. 444-10-02
159	KOMORNIKI, ul. Stawna 1
162	PRZEMĘT, tel. 549-60-72
165	STARGARD SZCZECIŃSKI, tel. kier. (0-91)
165	ŚWIDWIN, tel. (0-94) 365-20-11
165	BIAŁY BÓR, ul. Żymierskiego 10, tel. 373-90-02, 373-90-32, fax 373-97-45
166	DRAWSKO POMORSKIE, tel. (0-94) 363-24-46
166	GOLCZEWO, tel. (0-91) 386-01-27, 386-05-93
166	GRYFICE, tel. (0-91) 384-20-21
167	KALISZ POMORSKI tel. (0-94) 361-63-17
167	PŁOTY, tel. (0-91) 385-14-11
168	POŁCZYN ZDRÓJ, tel. (0-94) 366-31-88
168	SKWIERZYNA, tel. (0-95) 721-65-10
168	TRZEBIATÓW, tel. (0-91) 387-20-17
168	ZŁOCIENIEC, tel. (0-94) 367-14-90
169	KARNICE, tel. (0-91) 386-82-79
169	BRZEŻNO, tel. (0-94) 364-25-70
170	OSTROWICE, tel. 0-94) 361-52-26
170	RABINO, tel. (0-94) 364-35-77
170	REWAL, tel. (0-91) 386-26-24
170	SŁAWOBORZE, tel. (0-94) 364-75-59
171	WIERZCHOWO, tel. (0-94) 361-83-27

RYMANÓW

Medale Za Długoletnie Pożycie Małżeńskie 20 parom małżeńskim wręczył Burmistrz Gminy Rymanów Jan Rajchel. Osoby odznaczone przeżyły 50 lat w jednym związku małżeńskim.

Uroczystość odbyła się 14 lutego 2001 roku w sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury w Rymanowie. Stronę kulinarną przygotował Gminny Ośrodek Kultury. Zebraniem przygrywała kapela ludowa „Rymanowianie”.

Odnaczone osoby urodziły się w latach 1919-1933 - przyszło im żyć w trudnych czasach. Było wiele wspomnień.

Przed uroczystością szanowni Jubilaci uczestniczyli w mszy św., którą w kościele parafialnym pw. św. Wawrzyńca w Rymanowie odprawił ks. proboszcz Mieczysław Szostak. Jubilaci odnowili ślubowanie małżeńskie.

Jan Malinowski
Kierownik USC w Rymanowie

Wręczenie odznaczeń

Wspólne pamiątkowe zdjęcie

PYTANIA I ODPOWIEDZI

Aby uniknąć domniemań, że niniejszy artykuł jest oficjalnym stanowiskiem departamentu rozwoju informatyki i rejestrów państwowych informujemy, że autorka pisze do naszego biuletynu jako osoba prywatna.

Skargę zawierającą taką fałszywą supozycję wystosował dnia 21 lutego 2001 r. prezes ZG SUSC RP do dyrektora DRiISRP MSWiA w związku z artykułem Pani Krystyny Gładych *OPŁATY SKARBOWE*, który ukazał się w numerze 1 (26) naszego biuletynu. Dziwi to zważywszy, że informację o podjęciu pracy w Wydziale Paszportów DRiISRP MSWiA sama autorka pomieściła w listopadzie 2000 r. na str. 22 biuletynu 4 (25)...

Artykuł został napisany w sierpniu 2000 roku.

Zagadnienia związane z rejestracją stanu cywilnego to zagadnienia trudne i często skomplikowane, nastrożające kierownikom urzędów stanu cywilnego niemało trudności w sposobie ich rozstrzygnięcia. Jak różne są sprawy, z którymi można spotkać się w urzędach stanu cywilnego, świadczą pytania jednego z urzędów wojewódzkich. Omówię je poniżej celem wyjaśnienia kwestii w nich poruszonych.

1. W jaki sposób należy przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński od osób niewidomych, głuchoniemych?

W sytuacji, gdy związek małżeński pragnie zawrzeć osoba niewidoma, która jest głuchoniema, trzeba najpierw ustalić w jaki sposób kontaktuje się ona z otoczeniem i dopiero wówczas można podjąć decyzję w jakiej formie złoży ona oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński (np. pisemnie - pismem Braille'a i skinięciem

głową). W sytuacji tak nietypowego złożenia oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński przy jego składaniu obecny musi być „tłumacz” tj. osoba nawiązująca kontakt pomiędzy kierownikiem urzędu stanu cywilnego a nupturientem. Fakt obecności „tłumacza” przy składaniu oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński odnotowuje się w akcie małżeństwa w taki sam sposób, w jaki dokonuje się zapisu, że oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński zostało złożone przy udziale np. tłumacza przysięgłego języka niemieckiego.

2. Czy można wpisać do polskich ksiąg stanu cywilnego uznanie dziecka przyjęte w zagranicznym urzędzie stanu cywilnego, jeżeli strona przedkłada protokół uznania dziecka, które posiada obywatelstwo polskie; prawo państwa, w którym przyjęto uznanie nie przewiduje zgody matki na uznanie - jednakże matka była obecna przy uznaniu i podpisała protokół uznania?

Artykuł 19 § 2 ustawy z dnia 12 listopada 1965 r. Prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U. Nr 46, poz.290) stanowi, że uznanie dziecka podlega prawu państwa, którego dziecko jest obywatelem w chwili uznania, a uznanie dziecka poczętego lecz jeszcze nie urodzonego podlega prawu ojczystemu matki. Skoro taki zapis figuruje w Prawie prywatnym międzynarodowym należy uwzględnić wszystkie elementy uznania zgodnie z prawem polskim, aby uznanie było skuteczne.

Warunkom uznania dziecka zostały poświęcone dwa artykuły w ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. Nr 9,

poz.59 z późn. zmianami) tj. art.77 i art.78. Pierwszy artykuł mówi, kto musi wyrazić zgodę na uznanie, a drugi w jakim czasie ma być to dokonane. Zgodnie z art.77 § 1 jeżeli dziecko jest małoletnie, do jego uznania potrzebna jest zgoda matki. Jeżeli matka nie żyje lub nie przysługuje jej władza rodzicielska (np. matka małoletnia, pozbawiona władzy rodzicielskiej, ubezwłasnowolniona całkowicie), albo porozumienie się z nią napotyka trudne do przewyciężenia przeszkody (np. matka dziecka przebywa na leczeniu psychiatrycznym), zamiast jej zgody potrzebna jest zgoda ustawowego przedstawiciela dziecka.

§ 2 art. 77 dotyczy zgody matki dziecka nie urodzonego lecz już poczętego.

§ 3 art. 78 dotyczy zgody dziecka pełnoletniego oraz jego matki, chyba że matka nie żyje albo porozumienie się z nią napotyka przeszkody trudne do przewyciężenia.

Artykuł 78 ust.1 kod.rodz.i op. określa formę zgody na uznanie (przewidziana dla uznania - pisemnie z podpisem urzędowo poświadczonym).

Zgoda osób warunkująca uznanie może być wyrażona przed uznaniem, jednocześnie z nim, bądź w ciągu trzech miesięcy od daty uznania (art.78 ust.2 kod.rodz.i op.). W sytuacji gdy brak jest spełnienia warunków określonych w art.77 i 78 kod.rodz.i op. uznanie jest nieskuteczne, czyli dziecko nadal ma nieustalone ojcostwo.

3. Czy istnieje obowiązek przekazywania odpisów aktów stanu cywilnego z urzędu (zwłaszcza odpisów aktów małżeństw jeżeli jeden z małżonków jest cudzoziemcem) obcym placówkom dyplomatycznym - czy w tym zakresie obowiązują obecnie umowy międzynarodowe ?

Jeżeli z postanowień umowy międzynarodowej wynika wzajemne przekazywanie odpisów aktów stanu cywilnego to dotyczy to odpisów aktów urodzeń, małżeństw i zgonów. W odniesieniu do odpisów aktów małżeństw nie ma znaczenia, czy małżeństwo jest zawarte pomiędzy cudzoziemcami czy cudzoziemcem a obywatelem polskim. Jeżeli informujemy (odpisem skróconym aktu małżeństwa) placówkę państwa obcego, że jego obywatel zawarł na terenie Rzeczypospolitej małżeństwo, to musimy podać z kim, kiedy i gdzie.

Postaram się w jednym z kolejnych numerów biuletynu zamieścić wykaz umów międzynarodowych przewidujących wzajemne przekazywanie dokumentów stanu cywilnego.

4. Kto dokonuje legalizacji odpisów aktów stanu cywilnego, jeżeli legalizacji żąda od strony organ państwa obcego?

Wymogi legalizacji polskich dokumentów stawia nie strona polska lecz obca. Jednym, jak np. Wielkiej Brytanii, wystarcza legalizacja dokonana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, a inne np. Niemcy czy Włochy żądają legalizacji Urzędu Wojewódzkiego,

MSZ i swojej placówki dyplomatycznej w Polsce. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji nie dokonywało i nie dokonuje legalizacji żadnych dokumentów powstałych na terenie RP.

5. W jaki sposób należy kasować znaczki skarbowe na odpisach aktów stanu cywilnego - pieczęcią okrągłą, czy kasownikiem?

§ 30 Instrukcji Kancelaryjnej dla organów gminy i związków międzygminnych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gminy i związków międzygminnych (Dz.U. Nr 112, poz.1319) określa, na jakich dokumentach stawia się pieczęć okrągłą. Pieczęć ta stawiana jest na dokumentach mających szczególne znaczenie. Takimi dokumentami są decyzje, postanowienia, odpisy aktów stanu cywilnego, zaświadczenia itp. W przypadku gdy ważność dokumentu wymaga postawienia pieczęci urzędowej, a dokument ten w swej szacie graficznej jest określony, mamy na druku zaznaczone, w którym miejscu tę pieczęć należy przystawić. Pieczęć okrągłą na jednym dokumencie stawia się tylko raz. Do kasowania opłaty skarbowej służą kasowniki (X), lub inne pieczątki ale nie pieczęć urzędowa z godłem państwa.

6. Czy można wydawać odpisy aktów stanu cywilnego na żądanie:

- organów samorządu terytorialnego jeżeli wykonują one zadania własne gminy, a nie zadania rządowe,
- banków,
- ZUS-u,
- PZU,
- osób, które przedstawiają wezwanie sądu do przedłożenia odpisu aktu stanu cywilnego (np. wezwanie sądu do przedłożenia przez stronę odpisu aktu stanu

cywilnego w związku z toczącym się postępowaniem o roszczenia majątkowe w stosunku do osoby, której akt dotyczy),

- szpitala, Instytutów Medycznych, np. Instytut Onkologii często występuje o wydobycie odpisu aktu zgonu do celów statystycznych,
- na żądanie wstępnego, zstępnego - osoby, której akt dotyczy - jeżeli osoba ta złoży pisemne oświadczenie, że nie wyraża zgody na wydanie w przyszłości odpisów swoich aktów stanu cywilnego ww. osobom - czy informacje o takim oświadczeniu można wpisać do aktu np. w formie wzmianki dodatkowej?

Odpisy aktów stanu cywilnego podmiotom, o którym jest mowa w art.83 ust.2 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. Nr 36, poz.180 z późn. zmianami) mogą być wydane, jeżeli wykażą one interes prawny. Interes prawny w otrzymaniu odpisu aktu zgonu będzie miał np. bank, który zajmuje się pochówkiem zwłok swego pracownika lub Wydział Opieki Społecznej Urzędu Gminy, na koszt którego chowany jest bezdomny. Interes prawny będzie miał dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej w otrzymaniu aktu urodzenia swego podopiecznego lub rodzina zastępcza ubiegająca się o zmianę imienia i nazwiska wychowanka a także wszystkie inne osoby które udowodnią, że odpisu aktu stanu cywilnego żąda od nich sąd w związku z toczącym się postępowaniem. Wszystkie natomiast instytucje medyczne czy szpitale tworzące statystyki medyczne powinny zwracać się o informację do WUS lub GUS a nie do urzędów stanu cywilnego. USC nie prowadzi statystyk odnośnie zgonów, a przyczyna zgonu, na której głównie zależy instytutom medycznym nie jest wpisywana do aktu zgonu. Główny Urząd Statystyczny pro-

wadzi przeróżnego rodzaju badania uzależnione od wieku osób, miejsca ich zamieszkania, sytuacji materialnej, zawodowej, rodzinnej, przyczyny zgonów itp. W sytuacji, gdy osoba, której akt dotyczy wniesie pisemne zastrzeżenie, aby odpisów jej aktów stanu cywilnego (urodzenia i małżeństw) nie wydawać innym osobom, o którym mowa w art.83 ust.1 Prawo o aktach stanu cywilnego zastrzeżenie to urząd stanu cywilnego powinien honorować, mając na uwadze art.23 Kodeksu cywilnego. Wzmianki dodatkowej do aktu na podstawie takiego oświadczenia nie nanosi się, ponieważ sprzeczne by to było z art.21 ust.1 Prawa o aktach stanu cywilnego, który to określa, że informacje w formie wzmianki dodatkowej nanosi się wówczas, gdy mają one wpływ na ważność i treść aktu. W sytuacji, gdy osoba wniesie zastrzeżenie o nieudostępnianie odpisów z jej aktów innym osobom, treść aktu nie zmienia się, tak jak nie zmienia się treść wydawanych z niego odpisów. Kierownik urzędu stanu cywilnego powinien przy akcie zaznaczyć, że jest zastrzeżenie odnośnie wydawania odpisów z tego aktu np. pod przypiskami napisać ołówkiem „osoba, której akt dotyczy wniosła zastrzeżenie odnośnie wydawania odpisów” - a samo oświadczenia wpiąć do akt zbiorowych.

7.Czy można wydawać odpisy z aktów małżeństw zawartych w czasie wojny z osobą zmarłą. Problem stanowi w takim wypadku zwłaszcza wydanie odpisu zupełnego aktu. Czy też w takim przypadku akt powinien być unieważniony w postępowaniu sądowym? Jeżeli akt winien być unieważniony - czy należy również sprostować w sądzie akty urodzeń dzieci pochodzące z takich małżeństw?

Przepis art. XIV § 1 dekretu z dnia 25 września 1945 r. Przepisy

wprowadzające prawo małżeńskie (Dz.U. RP z dnia 7 listopada 1945 r. Nr 48, poz.271) stanowi „Zawarcie, unieważnienie, rozłączenie lub rozwiązanie małżeństwa, dokonane przed dniem wejścia w życie prawa małżeńskiego ocenia się według dawnego prawa”. Instytucja zawierania małżeństwa z osobą nieżyjącą znana była na ziemiach polskich w czasie II wojny światowej na tych terenach, gdzie rejestrację stanu cywilnego prowadzili urzędnicy niemieccy. Poprzez zawarcie małżeństwa z osobą nieżyjącą sankcjonowano okres narzeczeństwa, któremu zawarcie związku małżeńskiego uniemożliwiało śmierć żołnierza na polu walki. W obecnych systemach prawnych małżeństwo zawierane po śmierci znane jest prawu francuskiemu. W prawie francuskim - jeżeli narzeczona jest w ciąży i nie zostanie zawarte małżeństwo, na które zgadzali się obydwójce narzeczeni - to małżeństwo może być zawarte po śmierci mężczyzny. Małżonka nie dziedziczy po swoim mężu, nie ma też uprawnień do renty po nim a cała instytucja takiego małżeństwa jest stworzona po to, aby dziecko później urodzone miało status dziecka pochodzącego z małżeństwa. W prawie francuskim dziecko uznane, którego ojcostwo zostało ustalone sądownie, ma status gorszy od dziecka pochodzącego z małżeństwa, jest poniekąd traktowane jako dziecko z nieprawego łoża.

Z aktów małżeństw zawartych w czasie II wojny światowej wynika, że datą ich zawarcia jest dzień poprzedzający dzień zgonu żołnierza. Nie ma tu więc znaczenia dzień takiego ślubu. Np. oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński zostało złożone 15 listopada 1942 r. a z aktu małżeństwa wynika, że mąż zmarł 5 września 1942 r. Datą więc zawarcia małżeństwa jest dzień 4 września 1942 r., a datą jego ustania - przez śmierć małżonka - dzień 5 września 1942 r.

Nie ma więc żadnych problemów z wystawieniem z takich aktów odpisów zarówno skróconych, jak i zupełnych.

8.W jaki sposób należy wpisać w umiejscowionym akcie małżeństwa nazwiska małżonków - jeżeli jeden z małżonków jest obywatelem polskim, drugi jest obywatelem innego państwa, małżonkowie złożyli oświadczenie, że po zawarciu małżeństwa nosić będą nazwisko jakie nosi ten z małżonków, który nie posiada obywatelstwa polskiego - jeżeli nazwisko tego małżonka wpisano w zagranicznym akcie z tytułem rodowym. Czy obywatelowi polskiemu można wpisać nazwisko z tytułem rodowym w takim wypadku?

W polskim akcie małżeństwa sporządzonym na podstawie decyzji kierownika urzędu stanu cywilnego w trybie art.73 prawa o asc. nazwiska małżonków, jakie noszą oni po zawarciu małżeństwa, muszą być zgodne z nazwiskami zawartymi w dokumencie zagranicznym. Skoro więc żona, obywatelka polska, „przyjęła” nazwisko męża cudzoziemca, to zapis jej nazwiska musi w pełni oddawać zapis nazwiska męża, oczywiście z uwzględnieniem ewentualnej żeńskiej końcówki w przypadku nazwiska zakończonego na -cki, -ski, -dzki.

9.Czy w akcie zgonu należy wpisywać adnotację „brak danych” czy należy wykreślić rubrykę, jeżeli nie są znane niektóre dane w chwili sporządzenia aktu zgonu. Zgodnie z art. 67 ust.1 pkt 2 prawa o aktach stanu cywilnego - jeżeli zgłaszający nie zna niektórych danych, które powinny być wpisane do aktu zgonu - do aktu wpisuje się stosowną adnotację. Można z tego wnosić, że należałoby wpisywać w takim wypadku „brak danych” - jednakże praktyka jest różna.

Zapis art.67 ust. 2 prawa o asc. w brzmieniu „Jeżeli zgłaszający zgon nie zna niektórych danych wymienionych w ust.1, do aktu zgonu wpisuje się stosowną adnotację”, obliguje kierownika usc. do wpisania w rubrykach adnotacji „brak danych”. Co prawda § 7 ust.2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego, sposobu prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, ich kontroli, przechowywania i zabezpieczenia oraz wzorów aktów stanu cywilnego, ich odpisów, zaświadczeń i protokołów (Dz.U. Nr 136, poz. z późn. zmianami) określa, że wolne miejsca w poszczególnych rubrykach aktu, jak również w rubryce „uwagi”, zakreśla się po sporządzeniu aktu stanu cywilnego w sposób uniemożliwiający dokonanie w tych miejscach jakichkolwiek wpisów - to biorąc nadrzędność ustawy nad rozporządzeniem należy stosować przepisy ustawy.

10. Czy można dokonać sprostowania aktu urodzenia dziecka w trybie art.28 prawa o aktach

stanu cywilnego, jeżeli akt sporządzono dla dziecka, którego ojciec jest nieznan, gdyż np. osoby uprawnione do zgłoszenia urodzenia nie dokonały zgłoszenia - akt sporządzono z urzędu - jednakże po sporządzeniu aktu zgłosili się rodzice przedstawiając odpis aktu małżeństwa. Czy w takim przypadku przedstawienie odpisu aktu małżeństwa może stanowić podstawę sprostowania aktu przez kierownika urzędu stanu cywilnego, czy też konieczne jest sprostowanie takiego aktu w sądzie?

Sprostowanie aktu urodzenia dziecka poprzez sprostowanie nazwiska dziecka i danych dotyczących ojca, wykracza poza sprostowanie aktu w trybie art.28 Prawa o aktach przez kierownika urzędu stanu cywilnego. Z artykułu 28 prawa o asc. wynika, że w tym trybie powinno sprostować się oczywisty błąd pisarski. W praktyce w oparciu o decyzję wydaną przez kierownika usc. prostuje się prawie wszystkie pozycje w akcie, jeżeli jest akt wcześniejszy. Zasada ta nie powinna dotyczyć sprostowania w pierwotnym

akcie, jakim jest akt urodzenia, nazwiska dziecka i danych dotyczących ojca czyli odnosić się do ustalenia ojcostwa. Skoro bowiem w momencie sporządzenia aktu urodzenia matka dziecka nie przedłożyła odpisu aktu swego małżeństwa, bądź żadna z osób uprawnionych do zgłoszenia urodzenia nie zgłosiła się i akt został sporządzony wyłącznie na podstawie „zgłoszenia urodzenia noworodka”, wszelkie jego prostowanie powinno odbywać się w postępowaniu sądowym a nie administracyjnym. Kierownik usc. nie popełnił żadnego błędu sporządzając akt na podstawie dokumentów jakie posiadał a tylko przez brak zainteresowania rodziców dziecko ma taki akt a nie inny. Skoro więc rodzice nie zastosowali się do polecenia kierownika usc. odnośnie złożenia stosownych dokumentów (odpisu aktu małżeństwa lub protokołu uznania dziecka), bądź w ogóle nie przyszedli do urzędu stanu cywilnego by sporządzić akt urodzenia dziecka w późniejszym terminie, muszą ponieść konsekwencje swego nieodpowiedzialnego zachowania.

Krystyna Gładych

Pragnę Państwa poinformować, że Lubelski Oddział Stowarzyszenia USC RP wydał książkę Krystyny Chusteckiej „Opłata skarbową - Poradnik dla usc i komórek spraw obywatelskich”.

Autorka książki jest Naczelnikiem Wydziału w Ministerstwie Finansów, znawcą tej problematyki.

Książka rodziła się w wielkim trudzie i mozole, temat jest bardzo trudny. Będzie ona wymagała korekt i uzupełnień. Winna być pomocą w poznaniu tej problematyki i zrozumieniu istoty opłaty skarbowej. Oprócz części ogólnej zawiera 58 pytań i odpowiedzi oraz tabele opłat. Jest wydana w formie segregatora. Cena 27 zł + 3 zł (koszty przesyłki).

Ponadto są do nabycia:

1. Zawarcie małżeństwa w prawie polskim z uzupełnieniem Nr1 i Nr2	- 50 zł
2. Pochodzenie dziecka w prawie polskim i obcym	- 35 zł
3. Uzupełnienie Nr 1 do „Zawarcia małżeństwa” (zielony segregator)	- 20 zł
4. Uzupełnienie Nr 2 do „Zawarcia małżeństwa” (zielony segregator)	- 10 zł.

Prezes O.SUSC w Lublinie
Henryk Chwyć

GALERIA USC

MALBORK

Malborski Urząd Stanu Cywilnego mieści się w budynku Urzędu Miasta. Jego terytorialny zasięg działania obejmuje miasto Malbork oraz gminę Malbork.

W USC w Malborku sporządza się w roku średnio:

- 700 aktów urodzeń
- 300 aktów małżeństw
- 420 aktów zgonów.

W urzędzie tym pracują trzy osoby. Kierownikiem USC w Malborku jest Krystyna Lewandowska (11 lat pracy w USC), a zastępcą kierownika Jolanta Strupińska (5 lat pracy w USC).

W zasobach archiwalnych malborskiego USC do 2000 r. znajdowało się 1588 ksiąg niemieckich 100-letnich z całego powiatu malborskiego; w roku 2000 część tych ksiąg przekazano do właściwych terytorialnie urzędów stanu cywilnego. Tak więc w 2001 roku w urzędzie tym znajduje się 750 stuletnich ksiąg niemieckich, 416 ksiąg polskich założonych po 1945 roku oraz 682 segregatory akt zbiorowych.

W zasobach archiwalnych są również wtóropisy aktów urodzeń, małżeństw i zgonów z ościennych urzędów stanu cywilnego w liczbie 210 ksiąg.

Do chwili obecnej USC w Malborku nie jest jeszcze skomputeryzowany.

MALBORK

- województwo pomorskie
- kod terytorialny 2209011
- liczba mieszkańców:
 - miasta 39 360
 - gminy 3 400
- obszar:
 - miasta 1 715 ha
 - gminy 10 093 ha

Adres USC:

82-200 MALBORK, Plac Słowiański 5
tel. (0-55) 272 35 85, faks (0-55) 272 26 81

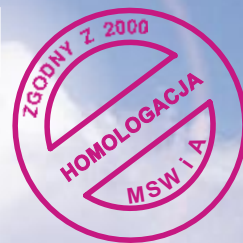
Sala ślubów

Sala toastów

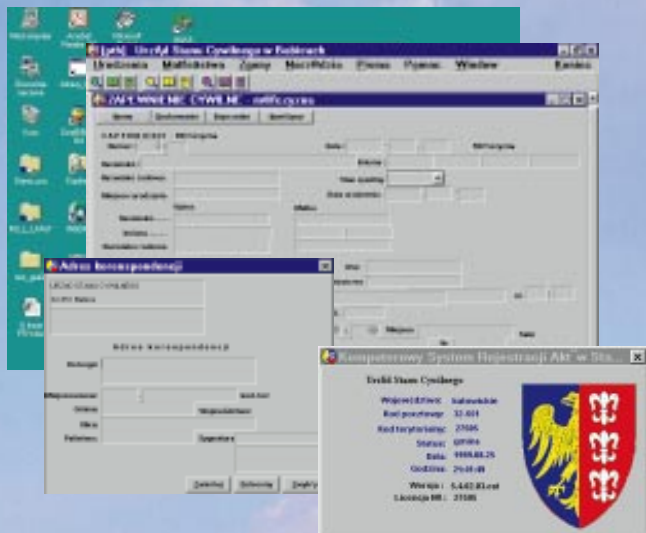

ORACLE[®] INFORMIX[™] Novell. UNIX

SN_USC²⁰⁰⁰ wersja 5.60

TO W PEŁNI GRAFICZNE OPROGRAMOWANIE DLA USC

PTH „Technika” oferuje oprogramowanie SN_USC²⁰⁰⁰ dla urzędów stanu cywilnego w wersji dostosowanej do:

- ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie ustaw k.r.o., kpc., prawo o asc., itd. (uwzględniającej ustalenia konkordatu),
- ustawy o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r.,
- pracy w roku 2000.

W programie zastosowano najnowsze technologie informatyczne:

- język czwartej generacji (4GL),
- komercyjne bazy danych.

LISTA DOSTĘPNYCH FUNKCJI:

- Rejestracja zdarzeń
- Zapewnienia do ślubu
- Wzmianki dodatkowe
- Adnotacje w rubryce UWAGI
- Obsługa przypisków
- Obsługa zawiadomień
- Obsługa BEL
- Obsługa GUS
- Wyszukiwanie w skorowidzach
- Pobieranie danych z archiwum
- Decyzje
- Protokoły
- Dziennik udostępnień
- Zaświadczenia o zdolności prawnej
- Korespondencja
- Adresowanie kopert
- Indeks rzeczowy pism
- Powiązanie aktów przypiskami
- Statystyka zdarzeń
- Katalog imion, miast
- Raportowanie pracy USC

CENY APLIKACJI

Geny:	licencja	upgrade
1 stanowisko	3000 zł	1000 zł
do 3 stanowisk	4500 zł	1500 zł
pow. 3 stanowisk	3000 + n * 750	1000 + n * 250

n - liczba stanowisk > 3

CENY PROGRAMÓW URUCHAMIAJĄCYCH

Platformy	DOS*	unix
	WIN98	NT
cena za stanowisko	800 zł	1200 zł

* DOS i WIN98 - aplikacje klient/serwer lub serwery plików sieć NOVELL lub WINDOWS

NOWOŚĆ !

Aktualne słowniki podziału administracyjnego i kodów pocztowych udostępniamy użytkownikom systemu SN_USC w cenie 250 zł + VAT.

NASZE OPROGRAMOWANIE ZAKUPIŁO PONAD 240 URZĘDÓW STANU CYWILNEGO W KRAJU M.IN.:

Radom, Legnica, Zielona Góra, Toruń, Lublin, Siedlce, Olsztyn, Wrocław, Poznań, Rzeszów, Tarnów, Gdańsk, Chorzów, Gliwice, Bytom, Włocławek, Zabrze, Puławy, Głogów, Cieszyn, Pszczyna, Nowy Targ, Nowa Sól, Sosnowiec, Przyce, Leszno, Góra, Konin, Ciechanów, Ostrołęka, Zgierz, Elbląg, Bielsko-Biała ...